

عنوان مقاله:

بررسی عوامل تاثیرگذار بر حقوق معماری برای نسل Z

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق‌های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده‌گان:

شبنم محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

بیژن کلهرنیا - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

معماری و جامعه ارتباط نزدیک و تنگاتنگی با یکدیگر دارند، تغییر انسان و جامعه به معنای تغییر ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی است که رفتار و گرایش جامعه و شهر را تغییر می‌دهد، این تغییر باعث تحول دائمی شهر می‌شود که امری بسیار حیاتی برای زیستن انسان است. از مهمترین این تغییرات در دنیای امروز تغییر نسل هاست که معروف ترین آن‌ها نسل Z «بومیان دیجیتال» هستند. این مقاله سعی دارد درباره‌ی ضرورت تأمین نیازهای نسل Z برای درک بهتر فضای معماري عمومي مانند محل کار با دانشگاه و لزوم رعایت نیازها، برای بالا بردن حس آسایش و ایمنی برای این نسل در محل کار شود، که در نتیجه منجر به توقف طولانی مدت افراد در فضای معماري شود. معماران، طراحان محیط و طراحان شهری، محیط را با هدف تأمین فرسته‌های برای روابط شخصی طراحی می‌کنند. هنگامی که معمار و شهرساز توجه زیادی به فضا(مکان) نکنند و با نیازهای روانی انسان آشنا نباشند، نه تنها فضای معماري بلکه زندگی و حیات نیز به فراموشی سپرده می‌شود. به همین دلیل شناخت نیازهای نسل Z می‌تواند باشد برای افزایش ارتیاط با این نسل برای حضور در مجتمع عمومی، چراکه این نسل می‌تواند با طرز فکر ایده آلی که دارد بهترین اتفاقات را در آینده‌ی معماری و شهرسازی رقم بزند. بنابراین مطالب پیش رو مطالعه‌ای کوتاه از شناسایی خصوصیات، فعالیت‌ها و عالیق نسل Z در یک فضای جمعی (دانشگاه و محل کار) است، که با بررسی آسیب‌ها و شناخت نیازهای نسل Z تصمیم دارد نکات مثبتی در جهت طراحی فضاهای عمومی مانند محل کار را در خدمت طراحان قرار دهد. مسائل مهمی که شاید در ظاهر حائز اهمیت نبوده ولی از نظر روانی و آینده شغلی این نسل تاثیر بسزایی خواهد داشت. چه بسا برای طراحی مناسب باشد شناختی مناسب از فرد و محیط داشته باشیم که اطلاعات را به راحتی در جهت بهبود فضاهای کار ببریم و نتیجه ای مطلوب را ارائه دهیم. روش تحقیق در این نوشتار از طرفی در عرصه عظیم روش کیفی با کاربست استدلال منطقی گنجانده می‌شود و از سمتی دیگر، در چارچوب تشریحی محدود می‌شود. در این مقاله برای پاسخ به این سوال که چگونه می‌توان فضایی جمعی برای نسل Z طراحی کرد که بتوان مدت زمان ماندگاری آن‌ها در مکان را افزایش داد، ابتدا به بررسی نیازهای اصلی این نسل و در ادامه به شناخت ویژگی‌های بازی یک فضای جمعی عمومی برای نسل Z به کمک مطالعات کتابخانه‌ای و رجوع به مقالات معتبر علمی، مشاهدات میدانی (اصحابه و مشاهده‌ی مستقیم) پرداخته شده است و بعد از تحلیل داده‌ها، راه کارهای هرچند ابتدایی اما کارآمد پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

نسل Z، بومیان دیجیتال، آسایش، ایمنی، تعامل اجتماعی، فضای جمعی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959434>